

handlede i fuld Loyalitet overfor Udvalget. Da jeg har faaet Ordet, skal jeg blot ganske kort omtale et Par Yttringer, der ere saaldne fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber), og jeg tror ogsaa fra den ærede Ordfører (Holtstein-Debreborg) om, at der i Bestemmelserne om Ejendomsdagene skulde være indeholdt et Brud paa den nuværende Hærlov. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds forundrede sig over, at et Medlem af den nuværende Regjering vilde paa en Finantslov søge forandret en særlig Hærlov. Det kan man ikke sige. Paa den anden Side indrømmer jeg, at man ikke paa nogen Maade kan sige, at Tillæget til Hærloven har givet noget nyt Grundlag i saa Henseende, men lige saa lidt er dette noget Brud paa Hærloven. Saavidt jeg husker disse forskjellige Dage, dreier det Hele sig kun om Fortolkningen af, til hvor mange Dage man skal regne 5 Maanedes. Der har hidtil været en almindelig Praxis for at regne dem paa en bestemt Maade, og jeg finder derfor, det vilde være rimeligt at gjøre det Samme for Fremtiden, men man har nu fundet det lige saa hensigtsmæssigt at gjøre det paa en anden Maade.

Boffen: Den høitærede Minister har forsvaret den tidligere Krigsbestyrelses Optræden med Hensyn til Kasernekommissionens Betænkning dermed, at det var i Overensstemmelse med og en Følge af de Forhandlinger, som vare gaaede forud for Forslaget ifjor om Salget af Gardehusarkaserner. Dette Forsvar kunde være paa sin Plads, dersom de paagældende Oplysninger fra Kommissionen havde ledt det ogfaa iaar forelagte Forslag om Gardehusarkaserner; men dette er gaaet sin egen Vej, nemlig til et andet Udvalg, medens disse Betænkninger, som ere meddelte Finantsudvalget, ere komne til at ledsage andre Forslag, med hvilke de staa i Forbindelse, som ialtsald ikke jeg har været istand til at se det egentlige Dybe i.

Berg: Den Sag, som blev berørt af den ærede sidste Læser (Boffen), er jo noksom omdebatteret. Hvad der i saa Henseende af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Boffen) og hans Venner er blevet betragtet med Misbilligelse, nemlig at vi have faaet de fornødne Oplysninger fra Krigsministeriet, er fra vor Side, der have talt i en anden Retning, fremhævet som en Nøds, og det vil jeg fremdeles fastholde, at det er en Nøds for en Minister ikke at stille Noget under Stolen, men sende os Alt, hvad han til enhver Tid har af Oplysninger om foreliggende Sager; saa kan man meget bedre tage sin Bestemmelse. Jeg holder altid af, at Ministre ikke, selv om de tage Konsekventerne af Underhaandsbeslutninger, deltage i dem. — Jeg har iøvrigt blot villet gjøre et Par Bemærkninger

til en rettere Forstaaelse af mine tidligere Yttringer, end den ærede Ordfører har været i Stand til at faae. Det er angaaende Bevillingerne paa § 26 til de militære Ministerier. Der har jeg ytret, at vi de tvende foregaaende Aar af denne Valgperiode have holdt Bevillingen indenfor et Beløb af c. 1,900,000 Kr., indbefattet hvert Aar en Trebiedel til de 6 Kanoner. Hvis der ikke var kommen en Mand med en Slæde i Veien ifjor, blandt Andet under Dato den 25 Juli, vilde rimeligvis det Samme have gentaget sig iaar, at den samlede Bevilling var kommen til at lyde paa 1,900,000 Kr., indbefattet Kanonerne. Saa vare disse Kanoner gaaede ind med i den sædvanlige Bevilling i denne Valgperiode, og foruden den havde vi saa i Aar bevilget paa de militære Ministerier en 10—11,000,000 Kr. Jeg siger altsaa, at jeg er i den Henseende enig med den ærede Ordfører; de burde have været indbefattede i Bevillingerne paa § 26 paa Finantsloven, hvad saa end man — dette „man“ vil sige det ledende Flertal — vilde sætte ind i denne Finantslov angaaende disse Sager, og derfor finder jeg det ikke rigtigt, at man vilde tage dette Beløb ud. Derimod finder jeg det langt rigtigere nu, da den ærede Ordfører har taget tilbage, den høitærede Minister Sit, og den ærede Ordfører saa siger: Lad det nu staa, saa den Bevilling kan blive afsluttet det tredje Aar i Valgperioden. Jeg antager ikke at den høitærede Minister, hvis han senere kommer til at stille Forslag til disse Punkter af Finantsloven, vil komme frem med Forslag om at tage Kanonerne ud tiere, thi det er ikke andet end Sin, det er ingen Virkelighed. Saa har denne Valgperiode leveret disse 6 Kanoner, og jeg indrømmer den ærede Ordfører fuldt ud, at jeg er medansvarlig for, at vi have faaet disse Kanoner; det er en Bevilling jeg betragter som den sparsommeligste Udgift, vi endnu have haft paa denne Del af Budgettet. I den Henseende er der altsaa ingen Uenighed mellem den ærede Ordfører og mig. Saaledes som Sagerne staa ere vi Alle enige og saaledes som Budgettet nu vil komme til at se ud efter den ærede Ordførers Stilling, vil det komme til at indeholde den sidste afsluttende Bevilling til Kanonerne og desforuden 10—11,000,000 ligesom de to foregaaende Aar. Der er altsaa ikke Noget at sige paa det Finantsielle, saaledes som den ærede Ordfører nu foreslaar at affatte Finantsloven; atter forsaavidt er der ikke nogen Uenighed. Men jeg siger kun, at det var ikke saaledes, at den ærede Ordfører vilde have havt Finantsloven affattet, thi den ærede Ordfører hød iaar ligesom for tre Aar siden i 1877—78 henimod 1 Million mellem 2den og 3die Behandling af ny Bevillinger — det staar paa Forslaget Nr. 37 —, og det er de fleste og de vigtigste af de Bevillinger, Krigsministeren og Marineministeren have forlangt. Nu siger jeg,